

عنوان مقاله:

اثرات کپهکاری با گونه جاشیر (Prangos ferulacea) بر شاخصهای تنوع و غنای گونهای پوشش گیاهی اکوسیستمهای مرتعی زاگرس مرکزی

محل انتشار:

دومین همایش ملی بیابان با رویکرد مدیریت مناطق خشک و کویری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

قدرت اله حیدری - استادیار گروه مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

پرویز غلامی - دانشجویان دکتری علوم مرتع، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

جمشید قربانی - دانشیار گروه مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

حمزه علی شیرمردی - دانشجویان دکتری علوم مرتع، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

کپه کاری با گونه جاشیر یکی از روش های رایج اصلاح و احیای مراتع در اکوسیستم های مرتعی منطقه زاگرس مرکزی می باشد. به نظر می رسد که از زمان کپه کاری با این گونه تاکنون، کمتر به انطباق شرایط بوم شناختی آن با محیط های تحت کشت توجه شده است. همچنین پس از کاشت جاشیر، به پایش اثرات منفی یا مثبت کشت این گونه بر پوشش گیاهی بومی و خصوصیات خاک منطقه پرداخته نشده است. بنابراین هدف این پژوهش، بررسی اثرات کپه کاری با گونه جاشیر در تراکم های مختلف (کم، متوسط و زیاد) بر شاخص های تنوع و غنای گونه ای مراتع منطقه تنگ صیاد واقع در استان چهارمحال و بختیاری است. نمونه گیری پوشش گیاهی به صورت تصادفی-منظم با ثبت درصد تاج پوشش گونه های گیاهی در پلات های یک مترمربعی انجام گردید. نتایج این تحقیق نشان داد که افزایش تراکم جاشیر موجب کاهش معنی دار شاخص های تنوع و غنای گونه ای پوشش گیاهی گردید. با توجه به کاهش و آسیب دیدن شاخص های تنوع و غنای گونه ای پوشش گیاهی در اثر تراکم بالای جاشیرکاری، تجدید نظر در این روش اصلاحی به منظور مدیریت بهتر مراتع اکوسیستم های مرتعی زاگرس ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

احیای بیولوژیک، جاشیرکاری، تنوع و غنای گونه ای، تنگ صیاد، استان چهارمحال و بختیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/329564>

